

ste. Så havde man jo bare skrevet, at de, der er afvist af Flygtningenævnet, skal udsendes.

Man stiller nye betingelser her, og jeg har omhyggeligt, også i går, forklaret, at når Flygtningenævnet har truffet afgørelse, er der selvfølgelig taget hensyn til de internationale konventioner, der enten direkte er inkorporeret i dansk ret, eller som Danmark har tilsluttet sig. Statsministeren har jo fra den første dag, han blev statsminister, omhyggeligt understreget det i det første regeringsgrundlag, nemlig at vi overholder konventioner, og det er gentaget igen og igen. Men det ligger i Flygtningenævnets afgørelse.

Det, der er det fatale, vil jeg sige til hr. Henrik Dam Kristensen, ved det sidste afsnit i det her forslag til vedtagelse, er, at man ligesom andre partier i går i samrådet bliver ved med at så tvivl og altså ikke ønsker det system, som vi har i dag. Vi synes, at det er et godt system, fordi det er et uafhængigt Flygtningenævn.

Kl. 12:05

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om korte bemærkninger, er fru Line Barfod.

Kl. 12:05

Line Barfod (EL):

Det er jo noget mærkværdigt at høre både debatten og også ministeren her til sidst argumentere imod hvad som helst, som hverken står i forslaget til vedtagelse eller er blevet foreslået under debatten.

Derfor vil jeg gerne høre, hvad ministerens bud er på, hvad der skal gøres for at undgå, at mennesker bliver nedbrudt. Hvad vil ministeren gøre for, at vi ikke skal blive ved med at opleve, at mennesker bliver så nedbrudte, at det ender med, at de må have en humanitær opholdstilladelse, men at vi i stedet kan sikre, at de får mulighed for at blive bygget op og blive så stærke, at de er i stand til både at klare forholdene for sig selv her i Danmark, og, når der bliver fred i deres land, kan rejse tilbage og være med til at bygge det land op?

Kl. 12:06

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Integrationsministeren.

Kl. 12:06

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg køber altså ikke det udgangspunkt. Der er tale om nogle mennesker, der nægter at rette sig efter danske myndigheders afgørelser. Der er andre asylsøgere, der retter sig efter dem og pænt tager hjem. Men man ønsker altså en ulige

behandling, sådan at de, der ikke retter sig efter afgørelsen, nærmest skal have en bedre behandling.

Derfor kan man, når man er ude til møder, blive mødt med spørgsmålet: Skal de nu behandles bedre end os danskere? som f.eks. nogle folkepensionister har spurgt mig om.

Man spørger så her: Jamen hvorfor kan vi ikke opbygge de mennesker? Jeg er nødt til at gentage: Forholdene er blevet forbedret langt, langt ud over, hvad tidligere regeringer har gjort. Vi har også indført en kontraktordning, der præcis har det til hensigt, som fru Line Barfod spørger om, nemlig at opbygge folk med henblik på, at de kan klare sig, når de kommer hjem. Men det ønsker man ikke at tage imod.

Jeg forstår sådan set godt de afviste asylsøgere, der gerne vil blive i Danmark. Danmark er et dejligt land. Det forstår jeg godt. Men hvis vi overhovedet skal have tillid til asylpolitikken, er vi bare nødt til at sige, at når Flygtningenævnet har truffet en afgørelse, er det alvor.

Kl. 12:07

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Line Barfod for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 12:08

Line Barfod (EL):

Nu er de afviste asylansøgere jo ikke fra lande som Sverige eller Frankrig eller Canada eller andre steder, hvor de bare kan tage hjem uden nogen problemer. De kommer fra lande, hvor der er krig, borgerkrig, terror. De risikerer, at de selv og deres børn dør, når de kommer tilbage. Derfor er det jo ikke sådan, at man bare frit vælger, at man vil være her. Der er jo nogle årsager til, at de ikke kan rejse tilbage.

Derfor vil jeg gerne igen spørge ministeren, hvad ministeren vil gøre for, at disse mennesker ikke bliver så nedbrudte i den periode, de er her, at de i stedet bliver nødt til at få en humanitær opholdstilladelse.

Det, som alle, der har forstand på det, peger på, er, at de skal have mulighed for at forsørge sig selv og arbejde og være i gang med noget, bruge deres evner. Hvorfor er ministeren så bange for, at de får lov til det? Mener ministeren virkeligt, at det danske samfund er så skrøbeligt, at vi ikke ville kunne holde til, at disse få hundrede mennesker kom ud og fik lov at arbejde og forsørge sig selv?

Kl. 12:09

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Integrationsministeren.